

V iskanju kompromisa in finančnih virov

Prodaja Mercatorja Deležniki Mercatorja se z vodstvom Agrokorja pogajajo o sprejemljivi ceni in znesku dokapitalizacije

LJUBLJANA – Da se dogajanje okoli prodaje Mercatorja približuje vrhuncu, dokazuje tudi čedalje večja množica aktivnih komunikatorjev. Po dolgih mesecih se je v zvezi z Mercatorjem zbudila politika s premierko Alenko Bratušek, svoj lonček pa so pristavili tudi sindikati.

BOŽENA KRIZNIK

Sindikati so poudarili, da družba potrebuje stabilnega lastnika, torej je prodaja nujna. Zaradi okoliščin na trgu dela in pomembnosti Mercatorja za slovensko gospodarstvo pa v trgovskem sindikatu vztrajajo, »da se v delu, kar se tiče prodajnih postopkov, upošteva prodajni dogovor, kakršen je bil sklenjen s potencialnim kupcem«.

Poleg pravice do informacij in možnosti za zavarovanje delavskih interesov zahtevajo: ohranitev delovnih mest, dolgoročni razvoj Mercatorja, ohranitev njegove blagovne znamke ter proizvodnje in prodaje na sedanjih lokacijah, investicije v posodobitev in nove programe. Sporočilo za javnost sta podpisala sekretar Sindikata delavcev trgovine Slovenije pri ZSSS **Ladi Rožič** in predsednica Mercatorjevega sindikata **Vesna Stojanović**.

Če prav razumemo, trgovski sindikat torej daje prednost različni ponudbi, ki je ugodnejša (le) za prodajalce Mercatorja, pred novo ponujeno opcijo, po kateri kupec lastnikom odšteje manj, a zato dokapitalizira družbo. Čudno, ko pa je vsakomur jasno, da je za sam Mercator koristnejša druga ponudba, po kateri bi novi lastnik prek dokapitalizacije takoj poravnal del dolga, ciljno družbo s tem kapitalsko okreplil, ji omogočil razvoj in ohranjal delovna mesta.

Ne za vsako ceno

Morda so se sindikalisti malo »za-

leteli« ali pa so se ujeli v tok populističnih političnih komentarjev. Podobno zahtevo je namreč že pred njimi v kratki izjavi za nacionalno TV javnosti posredovala premierka **Alenka Bratušek**: »Da se morajo podpisani dogovori spoštovati in da spreminjanje pravil igre ni dobra podlaga za korektno izveden posel«. Kar lahko razumemo kot: Agrokor naj spoštuje prodajni sporazum (SPA). Ta pa zagotavlja plačilo 120 evrov za delnico Mercatorja. Komentarji politikov, ki so jih mediji povlekli za rokav, so bili podobni: Mercatorja ne smemo prodati za vsako ceno.

Za mnenje smo vprašali še predstavnika **malih delničarjev**, **Rajka Stankoviča** iz Društva malih delničarjev Slovenije. V nasprotju s sindikati je njihovo stališče logično. Za **male delničarje**, je povedal, je edina sprejemljiva opcija 120 evrov za delnico Mercatorja, saj nimajo nobene druge kompenzacije, kot na primer banke, ki poleg kupnine dobijo še delno razdolžitev v obliki dokapitalizacije. Če bo posel sklenjen, bo namreč kupec dal javno ponudbo in na koncu verjetno iztisnil **male delničarje** po ceni, ki jo bo dosegel v tem postopku. Zanje pride torej v poštev 120 evrov ali več. »Cena se lahko spreminja, dokler se pogajajo, vsaj v resnih postopkih je tako. Potem ko je podpisan sporazum, za kupca velja načelo videno – kupljeno,« je Stankovič zavrnil spreminjanje ponudbene cene iz SPA in dodal, da sploh ne vidi razloga za njeno znižanje.

Kaj je trenutno na mizi?

Deležniki, ki so se zbrali na Dunaju, iščejo kompromis med dveh veljavnima predlogoma. Prvi, prodajni sporazum iz junija 2013, predvideva prodajno ceno 120 evrov za delnico. Izpolnjenih pa mora biti več pogojev, med drugim tudi sklenjen sporazum o finančnem prestrukturiranju ciljne družbe. Za 53-odstotni delež bi Agrokor plačal približno 240 mili-

jonov evrov, za celotno družbo pa dobrih 450 milijonov evrov.

Sporazum o prestrukturiranju dolgov pa je naplavlil novo zahtevo bank upnic Mercatorja, namreč dvestomilijonsko takojšnje poplačilo kreditov z dokapitalizacijo, če se zgodi sprememba lastništva. Ker bi bil to za kupca nov izdelek (ki ni zapisan v SPA), je dal novo ponudbo: za tretjino nižjo ceno delnice, torej za tretjino manj za kupnino lastnikom in za 225 milijonov evrov za dokapitalizacijo oziroma razdolžitvev Mercatorja. Skupno za celotni delež 526 milijonov evrov.

Po preprosti razlagi je kupec po pogajanjih z bankirji sklenil del kupnine, ki jo je pripravljen vložiti v Mercator, odstopiti bankam upnicam. To bi bilo v korist bankirjev, Mercatorja in tudi Agrokorja, ki bi za nižjo kupnino dobil trdnejše podjetje, ne pa lastnikov.

Agrokor in skrivnostni viri

A o tem je treba doseči soglasje, saj so interesi deležnikov različni. Na Dunaju poskušajo opredeliti, kakšna je za prodajalce še sprejemljiva cena in za upnice še sprejemljiva dokapitalizacija. Oboji pa od kupca pričakujejo, da jim bo končno razkril svoje vire za financiranje prevzema in ponudil zagotovila, da denar za nakup ima.

Za take vrste posel je namreč običajno, da kupec pokaže svojo finančno konstrukcijo ob že zavezujoči ponudbi in tako okrepi zaupanje prodajalcev in vseh deležnikov, na katere vpliva prodaja. Agrokorjev molk zato vzbuja dvome o njegovih finančnih virih – čeprav nekateri njegovi posli (monetizacija nepremičnin, prodaje deležev podjetij) in finančni aranžmaji dajo slutiti, da zbira denar. Lastniki in banke zahtevajo tudi te informacije. Vsem pa se mudi, saj mora biti sporazum o finančnem prestrukturiranju podpisan do konca meseca.

Page: 3

Reach: 130000

Country: SLOVENIA

Size: 629 cm2

2 / 2

Prodajalci in banke upnice pričakujejo, da jim bodo v Agrokorju končno razkrili svoje vire za financiranje prevzema Mercatorja in ponudili zagotovi-
la, da denar za nakup imajo. FOTO LEON VIDIC

PRIPRAVLJENI NA DIALOG

Laščani bodo imeli na Dunaju najtežje delo, saj je zanje sprejemljiva le prva ponudba. A so, kot so sporočili, pripravljeni na dialog: »Skupina Laško ima podpisan veljavni SPA iz 14. junija 2013, ki so ga podpisali člani konzorcija prodajalcev. Predstavniki Skupine Laško se bodo tudi v prihodnje udeleževali sklicanih sestankov konzorcija prodajalcev s ciljem uspešno zaključiti transakcijo.«